

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 5. december 2011

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

CAW/ J.nr. 2011-6331

**Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 26. oktober 2011 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 23 (SOU Alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra René Christensen (DF).**

Spørgsmål nr. 23:

"Vil ministeren kommentere artiklerne i Morgenavisen Jyllands-Posten af 17. Juli 2011: "Kommunerne tøver med velfærdsteknologi" og "Kampen for en plejeseng", samt redegøre for kommunernes fremskridt indenfor velfærdsteknologi indenfor de seneste fem år? Vil ministeren endvidere undersøge, hvordan Danmark ligger i forhold til andre lande på dette område, med særlig fokus på Norden, og ligeledes vurdere om der er områder, hvor velfærdsteknologien på en u hensigtsmæssig måde har skubbet de varme hænder væk fra plejefaget og herunder om der er behov for vejledende etiske regler på området?"

Svar:

I artiklerne i Jyllandsposten d. 17. juli 2011 beskrives det, hvordan kommunale investeringer i velfærdsteknologi, som eksempelvis en Rotoflex seng, vil spare kommunerne for udgifter til personale og samtidig forøge den enkelte borgers livskvalitet. I artiklerne nævnes det samtidig, at kommunerne er tilbageholdende, når det handler om at investere fremadrettet i velfærdsteknologi, selv om det på sigt kan frigøre ressourcer uden, at kvaliteten af hjælpen forringes.

Jeg kan oplyse, at det er op til den enkelte kommune at vurdere, om velfærdsteknologi skal indgå i den praktiske hjælp, som f.eks. den Rotoflex seng, der er nævnt i den ene af Jyllandspostens artikler, eller om hjælpen fortsat skal leveres personligt af plejepersonalet. Det afgørende for mig er først og fremmest, at borgere med behov for personlig praktisk hjælp og

pleje får den hjælp, som kommunerne ifølge lovgivningen har pligt til at levere.

Men vi kommer ikke udenom, at velfærdsteknologi er et af de helt centrale redskaber til at imødegå de udfordringer, som ældreområdet står over for med et stigende antal ældre og færre i den arbejdsdygtige alder. Velfærdsteknologien kan bidrage til, at der fremover er hænder nok til de opgaver, der skal løses. Derfor mener jeg, at kommunerne med fordel kan drage nytte af velfærdsteknologi i det daglige arbejde.

Brug af velfærdsteknologi kan endvidere være med til at skabe mere værdighed og selvstændighed for borgerne ved, at de selv bliver i stand til at udføre flere daglige opgaver ved egen hjælp, som eksempelvis at klare toiletbesøg eller tage bad selv. Derudover kan velfærdsteknologi være med til at løfte kvaliteten af hjælpen og forbedre arbejdsmiljøet for plejepersonalet. Som eksempel herpå kan nævnes robotstøvsugere og personlifte, der kan spare personalet for gentagne og ensartede bevægelser og for tunge løft.

Uafhængigt af om teknologien er møntet på at lette medarbejdernes arbejdsgang eller borgeren, er det en forudsætning for en bredt forankret og succesrig udrulning, at borgeren føler sig tryk og tager teknologien til sig. Hvis vi udelukkende fokuserer på effektiviseringer og ændrede arbejdsgange og ikke i tilstrækkelig grad inddrager borgeren, er der risiko for, at mulighederne for at høste det fulde potentiale ved brugen af velfærdsteknologi vanskeliggøres.

I forbindelse med udviklingen af ny velfærdsteknologi er det derfor vigtigt, at vi har en lovgivning, som understøtter udviklingen og anvendelsen af brugbar teknologi. Først og fremmest i forhold til at lette en række omsorgsopgaver, men også i forhold til at understøtte den enkeltes selvhjulpethed og tryghed. Teknologi skal og kan ikke erstatte nærvær og omsorg, men det kan gøre hverdagen nemmere for mange.

Det er vigtigt at inddrage brugerperspektivet i forbindelse med indførelse af velfærdsteknologi. Egentlige etiske retningslinjer ser jeg ikke umiddelbart behov for.

Endelig kan jeg oplyse, at Danmark siden 1. januar 2010 aktivt har deltaget i samarbejdet omkring Nordens Velfærdscenter, under Nordisk Ministerråd. I dette samarbejde mellem de nordiske lande arbejdes der med at belyse forskellige aspekter og stimulere udviklingen af den nordiske velfærdsmodel. Et af områderne, der arbejdes med, er Velfærdsteknologi.

Danmark deltager aktivt i konferencer, møder og netværk med henblik på både konkrete løsninger og udveksling af de fælles erfaringer, som borgere, fagprofessionelle, ledere, myndigheder samt leverandører har opnået.

Karen Hækkerup

/ Charlotte Avnsted Wæhrens